dor ne napiše slovenščino kot občevalni jezik govornik svari naposled vlado, naj ne podpira polomjene slovenske posojilnice iz davčnih denarjev. Državni zbor ne more ničesar storiti, ako Korošci in Verstovšeti sleherno delo preprečijo...

Mesto Ptuj je znani postajenačelnik Reichl zdaj vendar zapustil. Še enkrat: adio!

Po dolgem svojem jeziku so jih dobili nekateri od prvakov nahujskani obrekovalci. Stvar je zanimiva, ker označuje način boja gotovih subjektov. V Mariboru izhaja namreč neki nemško pisani klerikalno-revolverski listič. Listič živi zgolj od najpodlejšega osebnega obrekovanja. Tako je m. dr. tudi celjskemu županu g. dr. pl. Jabornegg čast kradel. Celjski župan pa je po dr. Mravlagu tožbo vložil. Obravnava bi se morala že pred zadnjim porotniškim zasedanjem vršiti. Ali v zadnjem hipu sta toženca vložila nove predloge, da se je morala obravnava zopet preložiti. Tožena sta bila namreč kot osumljena obrekovalca zloglasni učitelj A. Aistrich in Karl Rabitsch. Da bi se odtegnila kazni, plačala sta raje vse dosedanje troške, prosila za odpuščanje in podala sledečo izjavo: — „Jaz August Aistrich, izjavim zdaj pod svojo častno besedo, da nisem dotičnega članka vpočilal. Obenem pa izjavim, da so vsa v tem članku zoper dr. H. pl. Jabornegga sprožena očitanja, v vsakem oziru neresnična in to glede njegovega zasebnega kakor tudi javnega življenja. To so tudi na moj predlog izvršene sodnijske poizvedbe dognale. Izražam svoje obžalovanje, da je bila čast g. dr. Jabornegga na tako grobi način napadena. — Jaz Karl Rabitsch pristopim popolnoma tej izjavi. Vzameva na znanje, da je g. dr. pl. Jabornegg na podlagi te izjave potegnil svojo tožbo nazaj in se zaveževa plačati vse sodnijske troške. — Maribor, 28. prosinca 1911. — August Aistrich. Karl Rabitsch“. — Ta izjava je ravno tako sramotna za obrekovalce kakor za vso tisto močvirnato pando, ki iz varnega zavetišča strupene pušice na čast v javnost delujočih mož strelja.

Svoji k svojim! Leta že čujemo ta klic in veta sem se šopirijo z njim klerikalni in liberalni naši nasprotniki. Vedno pa se je s tem gesom nastopalo proti nemškim ali naprednim obrtnikom. Bojkot bil je prvaški hujskariji sredstvo, s katerim so hoteli štajerske in koroške obrtnike vpreči v jarem panslavizma... Ali časi se spreminjajo. V neizmerni častihlepnosti so se prvaški naši nasprotniki med seboj stepli. Pobijajo in lasajo se in zdaj se tudi že — bojkotirajo! V Celju je ognjišče tega „bratomornega“ boja. Tam se lasata dr. Kukovec in dr. Benkovič. Zdaj, ko je zasmrdelo v „Zvezi slovenskih posojilnic“, so klerikalci pozabili „krvno zvestobo“ in so „rodne brate“ oblasti naznanili. In liberalni „domoljubi“ so vsled tega klerikalne „rodoljube“ bojkotirali. Narodnjaki vpijejo, da ne sme nikdo v Terschekovo oštarijo, klerikalci pa odvajajo kmete od narodnih obrtnikov. Klerikalni Slovenci bodejo morali torej zdaj k nemškim obrtnikom, liberalni Slovenci pa v nemške gostilne... Svoji k svojim!

Novi namestnik na Češkem.

Cesar je imenoval grofa Franca Thun za namestnika na Češkem. Thun je vkljub svojemu nemškemu

Graf Franz Thun-Hohenstein

imenu zagriženi Čeh in bode brškone narodna nasprotja še poojstril. Svoj čas bil je ministerski predsednik.

Umrl je v Vojniku tamošnji g. župnik Andrej Vodušek. Bil je mirnega značaja in splošno priljubljen. N. p. v m.!

V Mariboru je imelo ljudsko štetje sledeči uspeh: Naštelo se je 26.133 civilnih prebivalcev in 1900 vojakov, skupaj torej 28.033; leta 1900 bilo je 26.601 prebivalcev in je torej število prebivalcev naraslo za 12%. Da naraščanje ni večje, leži v dejstvu, da se ljudje večidel v sosednih občinah naseljujejo.

V Hrastniku se je naštelo 2.294 prebivalcev, m. nj. 468 Nemcev.

Nova pošta se je uresničila v Studencih pri Hrastniku.

Darilo. Povodom smrti svoje matere podaril je državni nadpravnik dvorni svetnik Amschl 200 K za mestne ubožce ptujske.

V Šoštanju bil je zopet za župana g. Hans Woschnagg izvoljen, za njegovega namestnika g. F. Gande, za obč. svetovalce pa gg. dr. H. Lichtenegger, Adolf Orel in Viktor Hauke. Vsi izvoljeni so vrli napredni možje. Čestitamo!

Društvo za varstvo otrok v Ptuju je imelo pod predsedstvom gdč. pl. Strohbach svoj občni zbor. Blagajniško poročilo kaže, da je imelo društvo 4342 K dohodkov. Za načelnika je bil izvoljen g. dr. Doleschall.

Za „kurhaus“ v Rog. Slatini se razpisuje oddajo dobave pohištva za 1. in 2. nadstropje. Več glej v inzeratu!

Cesto iz Konjic v Oplotnico so pričeli graditi. Pri tej priložnosti došlo je mnogo lopovov. Tako so vjeli tudi tistega falota, ki je z roparskim namenom nekega kmeta na cesti v Laško napadel.

Požig? Pogorela je Jurzova vinčarija v Majbergu pri Ptuju. Sumi se, da je bil ogenj nalašč zažgan. Baje je neki iz službe odpuščeni vinčar zažgal. Zdaj je to samo govorica in bode že sodnija resnico na dan spravila.

Huda ljubezen. V Lokavcu je hotel fant Franc Blahnik v spalnico Frančiške Kajtna. Ker mu ta tega ni dovolila, vrgel je kamenje v sobo in je sestro svoje ljubice težko ranil.

Čudni slučaj. V sv. Jurju slov. gor. umrla sta na isti dan in ob isti uri zakonski Johan in Marija Paulič. Obadva sta bila tudi 77 let stara.

Neumno streljanje z možnarji zahtevalo je zopet žrtev. Pri blagoslovljenju kapele v Podgorju pri Žalcu je fant Johan Jernejc streljal. Pri temu je bil smrtnonevarno ranjen. Ali res ne more biti nobene cerkvene slavnosti brez te grde, divjaške razvade?

Šivanko snedla je v mariborskem zaporu natakarica Tončka Svetlin, ki je sedela zaradi tatvine. Težko ranjeno so oddali bolnici.

Ogenj. V Hardeku pri Ormožu je pogorela kovaču Horvatu hiša in gospodarsko poslopje z vso vsebino. Zažgal je baje neki neprevidni berač. Škoda je velika.

Z vago sleparil je v Mariboru špehar Gašper Lešnik iz sv. Miklavža. Naznanili so ga sodniji.

Ubil se je pri podiranju drevja posestnik Franz Grazer v Blanci pri Sevnici. Ponesrečeni zapušča 7 otrok.

Pogorela je hiša z vso premičnino posestnika Ferdinanda Berghaus v okolici Rogatca. Ogenj je nastal vsled neprevidnosti.

Pazite na deco! Z vrelo vodo se je polila 5 letna Kati Tekavc v Gaberjih pri Celju. Nesrečni otrok je v bolnici v groznih bolečinah umrl. Ne pustite otrok niti minuto brez nadzorstva. Nesreča ima hitre noge!

Velike tatvine je izvršil pri mariborskem trgovcu Tautscherju hlapec Jože Sinič. Kradel je, kakor sraka. Ta tat bil je eden tistih zloglasnih „prič“, katere so najeli prvaški hujskači okoli dr. Rosine, jih podplačali s 30 K in jih pustili prisegati in pričati proti Nemcem začasa septemberskih dogodkov l. 1908. Skoraj vse te podkupljene „priče“ se valjajo že po ječah, tatovi, sleparji, ja celo roparski morilci so med njimi. In takem ljudem so mariborski slovenski voditelji zaupali svojo čast!

Iz Koroškega.

Pozor! Opozarjamo koroške prijatelje na članek „Polom za polomom“, ki ga objavljamo v današnji številki „Štajerca“. Članek se tiče v veliki meri tudi koroških Slovencev. Čitajte ga torej pazno!

Slovenske posojilnice na Koroškem bodejo kmalu v takem blatu, kakor pri polomu „central-kase“ udeležene klerikalne zadruga. Velik del teh slovenskih posojilnic na Koroškem je namreč odvisnih od „Zveze“ v Celju. Ta „zveza“ pa je zdaj (kakor kaže tudi naš članek „Polom za polomom“) v velikanskih dolgovih. Glasom poročil imajo posojilnice pri tej zvezi okroglo **240.000 kron,** ki so bržkone za posojilnice izgubljene. Posojilnice namreč niti pravice nimajo, da bi svoj denar nazaj zahtevale, kèr so vloge neodpovedljive. Slovenske posojilnice na Koroškem, ki so pri tej katastrofi udeležene, so večinoma male rajfajznovke, ki bi izgubo vsacega tisočaka hudo občutile. Pri taki izgubi bi zamogla marsikatera posojilnica na Koroškem hudo trpeti in celo v konkurz priti. Potem bi nesrečni, od prvakov nahujskani koroški kmetje plačavali za slovenske hujskače v Celju . . . Kmetje pozor!

Prvaška hujskarija se pojavlja tudi že v občini Raibl. Zlasti zadnjo ljudsko štetje dalo je kranjskim hujskačem povod za nezadovoljnost. Na vse mogoče načine so vplivali na miroljubne domačine. Ko pa ljudsko štetje zanje vkljub temu ni imelo pričakovanega in zaželjenega uspeha, napravili so prvaki dolgovezno pritožbo ter jo poslali duhovitemu orglarju Grafenauerju. In Grafenauer je pritožbo seveda takoj na deželno vlado nesel ter zahteval preiskavo. V tej pritožbi se pravi, da je v Raiblu 97 slovenskih (prvaških) strank. Ali zanimivo je, da so imena teh oseb skozinskoz napačno pisana in da mnogo teh v pritožbi napisanih oseb v Raiblu sploh ne ekzistira. Nadalje hoče orglar Grafenauer, da se vpiše za Slovence tudi celo vrsto Italijanov, ki so že skozi desetletja v tej občini. Tudi nemške osebe, ki sploh slovenskega ne razumejo, hoče Grafenauer k Slovencem računati. Kdor zna le par slovenskih besed jecljati, tega se že za „Slovenca“ imenuje. Ravno tako družine, katerih otroci niti ene besedice nemškega ne znajo . . . C. kr. okrajno glavarstvo v Beljaku je torej stvar preiskalo in pogledalo, koliko resnice je v Grafenauerjevih trditvah. Zaslišalo se je vseh 97 strank (okroglo 200 oseb). In uspeh je bil, da se je slovenski narod za celih — 7 oseb povečal. Mnogo gromenja in malo dežja! Pri preiskavi so skoraj vsi domačini odločno proti prvaškemu hujskanju nastopili in protestirali. Najžalostneje je, da se s tako gonjo seje prepir in sovraštvo, razširja nevoljo in narodnostno nasprotovanje. Ali domačini bodejo Grafenauerjeve podrepnike že ukrotili. V Raiblu ne potrebujejo prvaške hujskarije!

Hudo prste osmodil si je klerikalni posestnik Franc Jurič v Podgorju. Mož posluša gotovo vedno le klerikalne slovenske hujskače in čita bržkone samo celovski „Š-Mir“ ali kako ednako cunjo. Ni čuda, da ima vsled tega grozovito jezo na vse, kar je naprednega, in da te jeze tudi skrivati ne more. Zlasti sta možaku šola in učiteljstvo na poti. Tako se je zadnjič enkrat tako daleč pozabil, da je z nepopisnimi besedami napadal učiteljstvo v splošnem. Potem pa je še celo vrsto naprednih gospodov grdo na njih časti žalil. No, dotični gospodje so mu hoteli tudi priliko dati, da svoje žalitve i pred sodnijo dokaže. Tožili so Juriča. Zdaj je možu seveda padlo srce v hlače in pričel se je izgovarjati ter za odpuščanje prositi. Naprednjakom seveda ni bilo na tem ležeče, da se Jurčiča zapre. Odpustili so mu tedaj pod sledečimi pogoji: Jurič je prevzel plačilo vseh naraslih troškov. Nadalje se je zavezal, da poda v „Štajercu“ tozadevno častno izjavo (dotično častna izjava natiskana je v inzeratih današnje številke). Končno je Jurič še 120 K plačal, katero svoto se je tako-le razdelilo: Za pomožno blagajno koroškega „Lehrerbunda“ 20 K; za dijaški dom koroškega „Lehrerbunda“ 20 K; za nemški „Schulverein“ 50 K in za društvo „Südmark“ 30 K. Mislimo, da si bode Jurič zapomnil, kdaj je naprednjake žalil. Zahvali pa naj se tistim črnim gospodom, ki so ga v to neumnost nahujskali!

Prvaška sleparija! Na nekem klerikalnem shodu v Eberndorfu se je baje reklo: „Kdor bi pri ljudskemu štetju kot občevalni jezik nemščino vpisal, tega bode dr. Brejc sodniji naznanil in bode z zaporom in globo kaznovan!“